

عنوان مقاله:

امر کلاسیک و سنت تاریخی در هرمنوتیک گادامر

محل انتشار:

دوفصلنامه فلسفه، دوره 48، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

فاطمه رجبی - دانشجوی دکتری پژوهش هنر دانشگاه شاهد

محمد علی رجبی - استادیار گروه پژوهش هنر دانشگاه شاهد

شهرام یازوکی - استاد گروه ادیان و عرفان موسسه پژوهشی حکمت و فلسفه ایران

خلاصه مقاله:

در این مقاله بر بحث استطرادی گادامر درباره چیستی وصف «کلاسیک» برای آثار هنری و ادبی تمرکز می شود و با شرح آن، به عنوان نمونه ای که نحوه حضور و وجود امر تاریخی را در میانه زمانی بودن و داعیه حقیقت فرازمانی آن، به نحو بارزی نشان می دهد، کوشش می شود تا معنا و چگونگی تحقق آنچه گادامر با استناد به هایدگر، وجود «تاریخ مند» یا نحوه وجود «تاریخ مندی» می نامد، به روشنی و وضوح درآوریم. گادامر برای آثار کلاسیک، هم زمان دو وجه «تاریخی» و «فرا تاریخی» قائل است؛ بدین معنی که این آثار با وجود تحقق در گذشته، حضور و استمرار فرازمانی در تمامی اعصار دارند. از این حیث، گادامر تداوم امر کلاسیک را بیش از همه، مثالی آشکار از پیوستگی سنت می داند که همواره از گذشته با زمان حال پیوند دارد. در خلال این بحث روشن خواهد شد که فهم گادامر از تاریخ مندی حقیقت، همچنین فهم او از نحوه داعیه داری حقیقت برای اثر هنری، و نیز نحوه نسبت دادن حقیقت به سنت تاریخی، به چه معنا از یک سو گرفتار فرض متافیزیکی یک عرصه فراتاریخی و ادعای ساده انگارانه عقلانیت بی نسبت با واقعیت سنت تاریخی و حجیت خاص آن نمی شود و از سوی دیگر، به دام نسبی انگاری تاریخی و اصالت تاریخ نمی افتد و می تواند حضور پایدار حقیقت را در تاریخ نشان دهد.

کلمات کلیدی:

اثر هنری، گادامر، امر کلاسیک، سنت، حجیت، تاریخ مندی، حقیقت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1211684>

